

Sentencja

Artykuł 24 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny w związku z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych oraz z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych) należy interpretować w ten sposób, że organy celne mogą wymagać od wnioskodawcy ubiegającego się o status upoważnionego przedsiębiorcy dostarczenia numerów identyfikacji podatkowej nadanych dla celów poboru podatku dochodowego, dotyczących wyłącznie tych osób fizycznych, które są uprawnione do działania w imieniu wnioskodawcy lub sprawują kontrolę nad jego kierownictwem oraz osób odpowiedzialnych za sprawy celne wnioskodawcy, jak również dane kontaktowe urzędów skarbowych właściwych dla wszystkich tych osób, w zakresie, w jakim dane te umożliwiają tym organom uzyskanie informacji dotyczących poważnych lub powtarzających się naruszeń przepisów celnych lub przepisów podatkowych albo popełnionych przez te osoby fizyczne poważnych przestępstw karnych związanych z ich działalnością gospodarczą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa – Łotwa) – SIA „KPMG Baltics” działająca w charakterze syndyka masy upadłości AS „Latvijas Krājbanka” / SIA „Ķīpars AI”

(Sprawa C-639/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Zamknięcie rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych – Dyrektywa 98/26/WE – Zakres stosowania – Pojęcie „zlecenia transferu” – Zlecenie płatnicze przekazane przez posiadacza zwykłego rachunku bieżącego instytucji kredytowej, wobec której ogłoszona została następnie upadłość

(2019/C 93/19)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „KPMG Baltics” działająca w charakterze syndyka masy upadłości AS „Latvijas Krājbanka”

Strona pozwana: SIA „Ķīpars AI”

Sentencja

Zlecenie płatnicze takie jak będące przedmiotem postępowania głównego, przekazane przez posiadacza zwykłego rachunku bieżącego instytucji kredytowej i obejmujące przeniesienie środków do innej instytucji kredytowej, nie wchodzi w zakres pojęcia „zlecenia transferu” w rozumieniu dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, zmienionej dyrektywą 2009/44/CE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 maja 2009 r., i w rezultacie nie jest objęte zakresem stosowania tejże dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 12.2.2018.